

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői irod:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

A nyomorgó diploma.

Az utolsó három évtized óriási lendületet adott Magyarország kulturális fejlődésének, rohamosan haladtunk, majdnem természetellenes volt ez ugrás. Sőt elmondhatjuk harározottan hogy természetellenes. A lázas kibontakozás hevében pusztán a sikerekre irányult tekintetünk, törhetetlen akaratlansággal küzdöttünk, hogy méltó helyet szoríthassunk magunknak Európa művelt államai között. Századok hibáját korrigáltuk ki rövid idő alatt. Éreztük önmagunkban az erőt, ismertük fajunk nemes sajátosságait. A fejlődést erőszakos kezek gátolták nálunk mindig, s a hogy elvonult a zivatáros századok felhője, az elnyomott és megérkezett erő nem maradhatott tovább is sötét rejtekében, helyet kért, nehogy poshadó téllenségre legyen kárhóztatva önhibánkból is. És a pihent erő szárnyakon rohan, míg méltó helyét el nem foglalta. Ma már mi is egy szám vagyunk Európa államai között és épen-séggel nem jelentéktelen.

De a természet csak rendszeres fejlődést ismer, az abnormális haladás

az ugrás megboszulja magát és a rohamos, lázas sietés nemes hevében hibákat is neveltünk, kellemetlen kinövéseket, amelyek ma már tulságosan érezhetők.

A mai, az új Magyarország megkedvelte a — diplomát, lassan lekopott erről a papírról az igazi szép czél idealizmusa, ma már nem czél ez, csupán eszköz — a könnyebb megélhetés kikötőjéhez. Csakhogy mire a viharokon át, a könnyen hívő, partot ér, elrémülve látja, hogy a boldog kikötőben óriási a zürzavar, beláthatlan nagy tömeg kergetőzik ott sürögve-forogva, csalódott fanyar ábrázattal. Kétségbeejtő képet ölt már korunk a diploma után való törhetetlen küzdelemben. Nem látják, vagy nem akarják észrevenni nálunk, hogy mily szármalmasan visszataszító a diplomás proletárok küzdelme. A tudomány, az iskola neveléses szárnyakat növelt. Az életben annyi a mienk, amennyit kiküzdünk, de a diploma valami rettenetes büszkeséggel törtet előre. Azt hiszi, jogot nyert ezzel, utlevelet a magasságba, a tündökléshez. Küzdött érte sokáig, nyomoruságosan is, de

rejtegette, nem tudott róla senki. Megkapta. És ahogy kezébeadták, egyszerre megváltozott egyénisége.

A sok küzdés után végre úgy szeretne élni, hogy mások megirigyeljék őt. Vagy miben rejlik akkor a tudomány kiválósága, ha nem ebben? A diploma a kikopott kutyabőr helyét tölti be ma, sőt büszkébb reá, nem egy örökségbe ült bele érdemtelenül csak azért, mert hogy ép született, de maga küzdötte ki. Szép, szép, de sokan feledik, hogy másrészt kezd már nagyon is közkezen forogni ez az utalvány a boldoguláshoz és így az osztozkodáshoz egyaránt egyforma jussa van valamennyinek és ott, hol sokan kérnek, csak nagyon kevés juthat egyre-egyre és ha a Protekció, ez a nagy igazságtalanság közbelép, egyiknek kétszeres jut, a másiknak semmi.

A diploma kiválósága elvesztette már nimbuszát, de ezt nem akarják észrevenni nálunk és a szülők nagy csoportba verődve, ott döngöttek a középiskolák kapuit. Ide igyekeznek mindenki rohanó századunkban, mert a korán érett gyermek gyenge idegzete, mintha már idő előtt megérezné a

Modern cselédek.

(Humoreszk.)

A feleségem kedves meglepetésekben részesít hol egy kapálódzó, virgoney csemete, hol egy tetemes, öszegezől szóló számla alakjában. A napokban pedig azzal a váratlan hírrel fogadott hogy Zsófinak, a cselédleányunknak felmondott.

— Miért? — kérdeztem, mert hát sehogyan se fért a fejembe, hogy Zsófi távozzék a házamból.

A feleségem felelet helyett becsöngette a Zsófit.

— Hol van a liba? — förmedt nőm a belépő leányra.

— Nem tudom, nagysága, — szolt Zsófi némileg sértődött hangon; — előbb elzárta a szekrénybe.

— De csak nem nyelte el a föld, hogy sehol sem lelem. . . .

Már-már kicsusztott a számon, hogy „elég liba vagy te édes rózsám“ — de gondoltam a következményekre, melyek a feleségemmel szemben rám nézve mindig szomorúak.

— De édesem — mondtam Zsófinak — maga csak nem akar visszaemlékezni, mikor észrevette a liba eltűnését?

— Kérem nagyságos ur, a mikor András a baka — itt volt, a libát is még itt láttam de mikor András elment, a libát nem láttam már.

— Tehát András itt volt? És mi haszna, ha Andrással a liba eltűnt? Nos vallja be mit tett?

— Hát. . . hát — siránkozott Zsófi — András megette a libát, mert csak nem adhatok neki főzeléket.

— Csep kedvem sincs, hogy a hadsereg gyomrának szükségleteit fedezzem, — mondtam — maga pedig két hét mulva mehet.

Se baj — jegyezte meg Zsófi felmondtak már nekem külömb és finomabb házakban is.

Az ügy ezzel be volt fejezve, de nagyon téved az, a ki hiszi, hogy most minden gondtól megszabadultam.

Cselédett kellett fogadnom, aki csinos is legyen, vasalni, sütni, főzni kitünően tudjon, ne legyen se sánta se pupos, se vak, se néma, se süket, de tudjon mindent. És a jó tulajdonságaiért és megbecsülhetetlen szolgálataiért ne számítson többre, mint feleségem megelégedésére hét forinttal fűszerezve, a mi elvégre nem is olyan kevés ha veszszük.

Székely Ármin polgári és egyenruházati intézete KAPOSVÁROTT.

Raktáron lévő elsőrendű angol és hazai szövetekből készít divatos, kifogástalan szabásu polgári ruhákat. Nagy raktárt tart saját műhelyeiben készült kész férfi-, fiu- és gyermekruhából. — Katonai egyenruhákat, egyéves önkéntesi felszereléseket előírás szerint szállít. Kívánságra megbízottját a megrendelés felvétele céljából díjtalanul kiküldi.

forrongó társadalom vajudó, ideges lüktetését.

A tudomány szárnyakat növel, mellyel az egyén kiemelkedhetik a tömegből és utolérheti a letűnt idők nagy alakjait, kik fölötté állnak a mobnak, szédületes gyorsasággal egyik-másik el is jut a magasba, a fellegek közé, de az izzó napsugár megolvasztja Ikarus mesebeli szárnyait. Hull lefelé még rohamosabban. Aki pedig sülyedni kezd, attól elfordulnak az emberek.

Megvalósíthatlan reményeket nevel ma már az iskola, de azt nem akarják elhinni a gyakorlati élet szenzációs példái dacára sem. Országgra szóló kellemetlen hírek diplomás emberekről nem fosztják meg a szülőket majom-szeretűtöktől, ők folyton a leendő minisztert, az államtitkárt, az egyetemi tanárt látják iskolába távozó fiukban.

A szegény szülő, ha elveszti bizalmát önmagához, ott látja folytatását a fiában. Ő helyre pótolja azt, mit ők elmulasztottak. Ő nem fog majd vergődni egy hosszú élet nehéz terhei között, mint ők. Vele szóba fog majd állni még az utczán is a szolgabíró, a fiskális a doktor sőt talán még maga a főispán is. Így kerül a sok szegény gyerek az iskola falai közé. Vándorol egyikből a másikba. Itt a latin nehéz, nem érti, küldik máshova, de ott meg a mértan okoz sok gondot, meg az iszonyatos sok rajz. Ott áll a katonaiskola és ha innen is kikopik, a végső állomás a kereskedelmi iskola. Így nevelik a nagy urakat, a gavallér em-

bereket. És a mamák egész éven át járják a tanár urakat és így csuszik át szorongó félelemmel egyik osztályból a másikba, míg nagy nehezen eljut a maturáig.

A középiskolák nevelik a modern arisztokratákat, a diploma büszke koldusait. A tanárok és igazgatók lelkiismeretén mulik a számos elhibázott élet sok keserű vége. Abból a szerencsétlen fiuból, kiből lehetett volna becsületes betűszedő, lakatos, asztalos vagy szijgyártó: ügyvédet, orvost, mérnököt, egyszóval diplomás embert neveltek szülei és nevelnek még ezután is, holott a diplomás pályák már rég túlszűfoltak.

A tudomány ma édes keveset jövedelmez, de a „formai kvalifikációval“ bíró embertől megkivánja mindenki, hogy uri módon éljen. És ő maga is úgy akarja, hogy végre a sok nyomor után legyen egy kis pihenés is. És közülük igen sok elkezd pihenni, de valahányszor utja a fogház előtt vezet el, a komor sárga falaktól megborzad tekintete . . .

Ha a társadalomban a fentartó elemek aránytalanul helyezkednek el, megbomlik a rend és beáll a zürzavar. A túlszűfolt pályák proletárjai előbb lesik, aztán kéri, végül követelni fogják a kenyeret és végső elkecsereedésükben kibontják a társadalmi forradalom piros zászlaját. A szocializmus szele ott suhogott pár év előtt az egyetem falai között már, kiűzték, de az iskola tovább neveli tudatlanságában az elégedetlen jövőt, mely nagy

és kellemetlen meglepetést fog még teremteni.

A szegény szülők megvonják szájkuktól az utolsó falatot, hogy fiuk iskolába járhasson, lemondanak a legszükségesebből, csak hogy diplomát szerezhessenek fiuknak és ez mindaddig így lesz, míg csak maguk a tanárok nem mondják a szülőknek, hogy becsületes pálya a műhely is, ha mindjárt ehhez nem is kell diploma. A mamák és papák idétlen ábrándokkal neveljenek minisztereket, a tanár urak pedig ne segítsék elő, mert nálunk mindössze tiz miniszterre van szükség, de annál számosabbak a csalódott diplomás proletárok.

Salgó Sándor.

A „Szigetvári jótékony Keresztény Nőegylet nyári mulatsága.

Önzetlenül szolgálni a közügyet erény számba megy a mai világban, midőn az önös érdekek képezik a mozgató rugókat a közügy szolgálatában. Tenni jót, nemeset; ki nem fáradni, el nem csüggedni, de küzdeni az oly gyakran szemben találó indolenciával bizony-bizony keveseknek adatott meg jutalmul a közjó elérésére.

És még is vannak egyesületek, hol többen oly irányban fejtik ki erejüket, hogy nem feltűnni, de jót tenni, nem dicsőíteni csupán könnyeket felszárítani törekcsenek.

Ily munkakör jellemzi azon hölgyeket is, kik a „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“ zászlója köré csoportosultak, hogy az isteni Megváltó fenséges alapeszméjét az emberszeretetet szolgálják.

A cseléd közvetítő derekasan megfelelt hivatásának. Annyi cselédet protezsált hozzám, hog belőlük akár egy egész asszony regimentet is állíthattam volna össze.

Az első csinos barna hölgy volt. Könnyű vászonruhában lebbent be az ajtón és virágos kalappal fején, hosszú svédkesztyűs kezében pedig női esernyőt szorongatva mint egy szépen felpántlikázott harezi mén állott meg előttem.

— Parancsol nagysád? — hebegtem zavardottan, — talán szolgálatára lehetnék.

— Hisz éppen én akarom a nagyságos urat szolgálni, — hangzott a válasz.

Ajkamba haraptam baklővésemre és izgatottan lapozgattam bizonyítványai között.

— Nagyon rövid bizonyítványok! jegyeztem meg kis szünet után.

— De annál több! — vágott vissza. — Sajnos nem az én hibám. A nagyságák már fájdalom, rossz szemmel nézik, ha cselédjük a divat szerint öltözködik. Legutóbbi urnóm is azért mondta fel a szolgálatomat, mert oly tavaszi kabátot készítettem magamnak, mint az övé volt. Ez nem lett volna baj, de az már igenis baj lett, mikor én a tavaszi kabátomat kifizettem, míg a nagysága adós maradt az árával.

— Igen, — hagytam helyben állításait, de tán eljönne, holnap a válaszáért?

Ő szóra sem méltatott, kapta bizonyítványait, sarkon fordult s indult. Az ajtóból még visszakiáltott:

— Ön külömben is a harmadik emeleten lakik és így nem is szolgálnám. Volt szerencsém! és becsapta maga után az ajtót.

Alig szedelőzködöm fel meglepetéseimből, mikor egy tömzsi, pozsgás arcú leány állított elém.

Meg se várta a megszólításomat, hanem egyszerűen belefogott mondókájába.

— Tetszik tudni nagyon jó vagyok. Sütni, főzni, vasalni, mosni, porolni nagyszerűen tudok.

De elmondom, hogy miért távoztam az előbbi helyemről. Az asszony nem tudott főzni és képzelje csak, a burgonyát olóval akarta vágni, a levest habbal tálalta fel a húst a kanállal metélte, a salátát olajjal mosta és csirkét forró víz helyett petroliummal — kopasztotta. Hát kérem, azért, mentem el onnan és megfogadtam, hogy csak oda szegődöm, a hol magam főzhetek.

— De a főzésben segítségére akarok lenni! — válaszolt a feleségem.

— Isten ments! — kiáltott, — jaj csak azt ne! — és ment Isten hírével.

Alig telt el öt perc és az ajtó szárnyai ismét kinyitak. — Vézna szikár hölgy lépett be, kinek hajlott orrát régi okuláre nyergelte meg. Hóna alatt újságokat meg könyveket szorongatott.

— Bocsánat — szólt — hogy előzetes bejelentés nélkül bátorkodom tiszteletemet tenni, de a nemes érzés mely szívemet áthatja, arra buzdított, hogy lépjek be az önök családi tüzhelyüknek szentelt hajlékába, hol az igazi szolgáló lélek igaz szívhez szólhat. Van szerencsém tehát szolgálataimat tisztelettel fölajánlani, ama reményben, hogy jövőben ki keményítendő ingek, rántott csirkék, hámozott krumplik tanuságot tesznek hasznavehetőségemről és a házban végzett szolgálataim nélkülözhetetlenségéről. Nevem Berki Elulália.

Önkéntelenül bemutatkoztam.

— Várományos Zoltán, hírlapíró vagyok — mondottam — ah, pardon. . . ön. . . a cselédem akar lenni. Hát csak tessék kimenni a konyhába.

Nem tudom, mi történt ezután, csak arról van most határozott fogalmam, hogy Zsófi a világ legjobb cselédje, kinek igényei egy libacombnál nagyobbra nem terjednek.

Nem is fogadok fel cselédet egyhamar.

L. K.

Valóban nincs a nőegyletnek magasabb hivatása, mint az elhagyott, a szükségét szenvedő, a nyomorban sinlődő ember-társ gyámolítása segélyezése, mert ez az igazi emberszeretet gyakorlása.

Erre törekcsenek a mi jóságos asszonyaink is akkor, midőn mulatságokat, ünnepeket rendeznek, hogy ezáltal nemes céljuk elérésére a közönséget megadóztassák.

Ily czél vezérelte a „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“-et akkor is midőn f. évi aug. hó 5-én nyári mulatságot rendezett a helybeli vasuti vendéglő kertjében.

Tulajdonképen aug. 18-ra határozta a nőegylet a nyári mulatság megtartását, de a kedvezőtlen idő miatt el kellett azt halasztani. Az a szivszorongás, aggodalom és félelem, melyben egy hétig éltek e jóságos asszonyok, nagyon-nagyon kiérdemelte a mulatság napjára bekövetkezett szép és kedvező időt. És az elért sikerben kárpotolva vannak e nemes keblű hölgyek a kiállott aggodalmakért. Öröm boldogság tölti el egész valójukat, hogy segélyt nyújthatnak ismét nélkülözést szenvedő szegényeiknek; vigaszt nyújthatnak a szegény kesergő özvegyeknek és az elhagyott apátlan anyáttan árváknak.

Oh jóságos asszonyok, de magasan állannak Önök emberbaráti érzésükkel Isten egyéb teremtményei felett! Az Önök jósága, nemes munkája kiapadhatatlan forrása az irgalmasság eszközeinek! Áldja meg Önöket az Isten áldja meg áldást osztó kezével!

Sok tapasztalatot, még több tanulságot meríthetünk e mulatságból, melyen városunk és vidékünk intelligens közönsége valláskülömbőség nélkül oly szép számban jelent meg és oly szép egyetértés volt közöttük, hogy ebből kifolyólag társadalmi életünk javulására merünk következtetni.

Hogy nagyon jól érezte ott magát mindenki aki jelen volt, mondanunk felesleges; de nem is lehetett az másként, midőn azok a jó kedves asszonyok, kik mint a nőegylet választmányának tagjai *Hegyessy* Jánosné és *Ocsodál* Jánosné elnöknők vezetése mellett oly fáradhatatlanul buzgokodtak azon, hogy a jelen voltak mindegyike egy kellemesen eltöltött emlékezetes nappal gazdagabb legyen.

Volt ott bazar, a mit ugyancsak megkopasztottak a szerencsés nyerők. (És itt zárjel közt megemlítjük, hogy egy szenvedélyes játékos mindenáron menyecskét akart nyerni, de Fortuna istenasszonya ezen vágyát mintegy 16 évvel ezelőtt már kielégítette, még pedig rá nézve elég szerencsésen mert még ma is boldog házasságban él. Különben megvigasztaljuk azzal hogy nem sok idő múlva derék fia révén ugy is nyer menyecskét.) És voltak bájos postás lányok is, kik nem egy epedő szív örömeire ugyancsak szorgalmassan hordták ki a szép képes levelező-lapokat a legnagyobb titoktartás mellett. De miért is lettek volna kíváncsiak? Hisz jutott nekik is elég.

Dicséret illeti *Kain* Mariska *Czigelédi* Anuska, *Kollár* Irma és *Nagy* Mariska kisasszonyokat és *Szücs* József, *Molnár* Károly, *Lakos* Mihály és *Nagy* G. Károly urakat, kik mint műkedvelők a „*Légyott*“ és a „*Nőgyűlölő*“ 1—1 felvonásos vigjátékokat készültsggel és sikerrel adták elő, valamint *Pupp*

Györgyikét is, ki szép szavallatával a hallgatók figyelmét mindvégig lekötötte. *Szücs* József ur különösen mint rendező is, *Maurer* Ödön ur pedig mint jó sugó szereztek érdemeket.

A műkedvelői előadás után vig táncz következett, mely késő hajnalig tartott.

Nem kisebb volt az anyagi siker sem, mert ezuttal 220 kor. 12 fillér tiszta jövedelemmel gyarapodott a nőegylet pénztára.

Felülfizettek ez alkalommal: *Hegyessy* János 6 kor *Stern* Lajos, *Tóth* István 4-4 K *Vértés* Béla 3 K *Ódor* - *Sándor*, *Verbőczy* János, *Ocsodál* Gusztáv, *Hönig* Aladár, *Stephaich* Pálné, *Kriszt* Béláné 2—2 K *Gosztorny* Jenő 1 K 80 fill. *Vanka* Kamil 1 K 40 f. *Singer* Ármin 1 K 40 f. *Balogh* József, özv. *Znaménák* Lajosné, *Walde* Lajos, *Maurer* Ödön, *Ferencz* Dávid, *Farkas* Gyula tb. fszb. *Könyü* Józsefné, *Salamon* Jenő 1—1 korona *Stern* Sándor, *Kozáry* Edéné. *Mauhart* Antal, *Bözenbach* Lajosné, *Fuchs* Mór, *Oesterreicher* Adolf, *Grünhut* Rezső, *Deutsch* Aladár, *Ballis* Ferencz, *Rihmer* Antal, *Valaki* 80—80 f. N. N. 20 fillér.

Ugy a felülfizetőknek adományaikért, valamint a szigetvári kath. legényegyletnek, hogy színpadja használatáért a szokásos bérből 10 koronát a nőegylet czéljaira visszaadni szives volt, ez uton fejezi ki hálás köszönetét a nőegylet vezetősége. **F.**

A hetipiacról.

Hát nem is annyira a hetipiacról vagy mint mondani szokás a hetivásárról akarok írni, egyetmást elmondani, hanem inkább arról a térről, hol ez megtartva lesz.

Most, hogy a vasuti utca rendezve lett, az ut aszfaltozva, nagyon is időszerűnek tartom e tárgyal foglalkozni, annál is inkább, mert sehogysem képez izléses pontot ez a piszkos hetipiaczi-tér a város kellő közepén, szemben a létesítendő *Zrinyi* szoborral és a városi-templom bejáratánál.

Nem akarom e dolgot hosszú lére eresztetni, annak nagy feneket keríteni, hanem rövidesen kimondom mit szeretnék e sorokkal elérni és azt hiszem, de meg is vagyok róla győződve, hogy kiválem még nagyon sokan akarják azt, hogy a hetipiacz elhelyeztesék mostani helyéről, oda, hol erre a legalkalmasabb a legezészerűbb helye volna a *Szt. János* kápolna körüli térre.

Mily szép, mily kellemes pontja volna városunknak ez az *Hona*-tér, ha megszabadulna a hetipiacztól, szabályozva, rendezve lenne. Bekellene fásítani e teret, néhány paddal ellátni, a leendő ártézi-kutat ide építeni, rendesen gondozni, tisztán tartani és így bizony Isten remek kis tér válna belőle, mely már szépzézetű szempontból is megkövetelendő lenne. Mily más képet, más benyomást gyakorolna a városunkba érkező idegenre ez a sétatérhez hasonló rész, mint a mostani piszkos, lud és csirketollal valamint gyümölcs és széna hulladékkal eléktelenített piacztér.

De nem kell oly messze keresni az érveket, az okokat, melyek a mellett szólnak és világosan megkövetelik, hogy a pi-

acz a mostani helyéről áthelyeztessék mert sokkal közelebb is találunk még pedig számottevőt, nyomos okot.

Sokaktól hallottam már, neheztelni a miatt, hogy nagyobb hetipiacz alkalmával, csak nagy nehezen, folytonos kerülgetés és lökdösések árán juthatnak be reggel a templomba és akkor sem végezhetik el csendesen nyugodtan az imát, mert a nagy piaczzi láрма a folyton élénkülő és csak a déli órákban szünő zsibaj, nagyban zavarja a szükséges ájtatosságot. Fel is tűnt már, vajjon az erre illetékes személyek miért nem szólalnak fel ez ügyben, miért tűrik a templom előtti teret oly tisztátlanul, holott másutt a templom előtti tér ugy tisztaság mint szépzézetű szempontból disze szokott lenni a városnak.

Itt vannak aztán a nagyobb hivatalok, az adóhivatal, takarékpénztár, szolgabírói hivatal, hol nagyon is szükséges és fökel-lék a nyugodt, zavartalan munkálkodás, már pedig azt el nem akarom hinni, hogy ez a piaczzi élénkség, mely hetenkint háromszor ismétlődik, azt ne akadályozná, arra zavarólag ne hatna.

Tudom azt nagyon jól, hogy darázs-fészekbe nyultam, sokan ezáltal anyagi érdekeiket látják sértve, ámbár ez csak az első pillanatra látszik és kellő mérlegelés után elenyészik, tudom azt is, hogy szó nélkül nem marad, e néhány sor, sok szó fog esni pro és contra. de aki teljes higgadsággal, minden mellékkörülmény és érdek nélkül veszi bonczkés alá ez ügyet, egyedül a város érdekét tartva szem előtt, az tudatára fog ébredni annak, befogja látni, hogy a piacz elhelyezése csak előnyös és szépzézetű szempontból fölötte kívánatos volna. Nincs szépzézetű-bizottságunk, legyen tehát ennek hiányában a város egész közönsége azzá.

Vegye városunk előljárósága kezébe az ügyet, tegye tanulmány tárgyává e bizton remélem, hogy e felvetett eszme tért fog hódítani, kevés jóakarattal is meg fog való-sulni. Rövid néhány esztendő óta városunk előljárósága, oly sok szépet produkált ez irányban, szeretem tehát hinni, hogy ezen piacz-áthelyezés megvalósításával, azok számát csak növelni fogja.

R.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel felkérjük mindazon t. előfizetőinket, akiknek előfizetésük lejárt vagy e hó végével jár le, valamint azokat, kik az előfizetési díjjal hátralékban vannak, hogy az előfizetést megújítani sziveskedjenek nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

Tisztelettel

a Kiadóhivatal.

H I R E K.

— **A polgári iskola igazgatója** *Valentini György* családjával esültörtökön városunkba érkezett. Isten hozta körünkbe.

— **Áthelyezés.** *Gosztonyi Károly* adóhivatali ellenőr ideiglenes nyugdíjaztatása folytán *Hegyessy Béla* balázsfalvi ellenőr a szigetvári m. kir. adóhivatalhoz áthelyeztetett.

— **A kórház kibővítése.** Dr. *Fay Aladár* kir. közegészségügyi felügyelő Budapestről szerdán ideérkezvén, megvizsgálta a kórházat. A látottak és tapasztaltak felett a legnagyobb elismerését fejezte ki dr. *Raksányi főorvosnak* és dr. *Vajda alorvosnak*. A szigetvári kórház ugymond dr. *Fay* egyike a vidék legszebb legrendezettebb és legtisztább kórházainak. Kell hogy kibővítessék. És megígérte a felügyelő hogy az udvarban egy emeletes gazdasági épületet, tornyos kápolnát építenek. Az udvari épületben lenne akkor az ápolónők lakosztálya is. A főépülethez pedig még 4 szobát építenek hozzá. — Az új szigorlat értelmében pedig 1 évi praxisra egy végzett orvos gyakorlatot helyeznek ide.

— **Légihajó Gy.-Mellék fölött.** Gyöngyös-Mellékről *Sóhr Dénes* ur a következőket írja lapunknak: Augusztus hó 13-án délután 4 órakor falunk felett egy léghajó repült keresztül, mely oly magasan volt, hogy csak ép oly nagyok látszott, mint a hold. Ezen léghajóból a bentülők egy papirtekereset dobáltak ki, melyen 2 méter hosszú papirszelet lógott. A papir tekereset egy helybeli asszony megtalálta. Felbontotta és a tekerésben egy *Anette Birkel Spitz ad Donau*, czimzettel ellátott képes lap volt, melyhez egy kis jegyzék is volt mellekelve, melyben a megtaláló kéri a képes-lap feladására. A megtaláló nekem megmutatta a képes-lapot s aztán a helybeli postahivatalnál feladta. Meg az nap irtam *Anette Birkelnek* és kértem őt arra, hogy szíveskedjék velem közölni, vajjon a léghajó hol szállt fel, kik ültek benne és hova utaztak? Miután a fent nevezett hölgy, kinek irtam pár napig hazulról távol volt, tehát ezen oknál fogva még csak tegnap kaptam választ levelemre. *Birkel Anette* a következőket írta: A léghajó az *Aéro-club* tulajdona, mely clubnak *estei Ferdinánd főherceg* az elnöke. A léghajó reggel 8 órakor Bécsben a Praterben szállt fel és 9³/₄ órai repülés után Szlavóniában leszállt. Benne ültek: *Dr. Suchmek*, es. kir. udvari titkár, *Msr. Benzir Msr. Carton* (egy francia és híres léghajós) és *Silberer Herbert*. A fenti 4 ur *Birkel Anna* urnőnek ösmerősei.

— **Katonák bevonulása Kaposvárra.** Kaposvárra augusztus 28-án, mintegy 600 tisztevetése mellett, 20,000 főből álló katonaság vonul be, köztük egy bosnyák gyalogezred is. Ily nagy számú katona régen volt Kaposvárott. Ugy tudjuk hogy 7-8 napon keresztül tartózkodnak benn a városban és csak azután vonulnak tovább a helyszakra.

— **A csendőrök szolgálata** bizonyára igen nehéz, minélfogva a honvédelmi miniszter hogy a katonaság és csendőrség terhes szolgálatát megkönnyítse, most a csendőrszolgálatban egy üdvös reformot léptet életbe. Eddig ugyanis a csendőrség legénységének farsztó szolgálatát megnehezítette több fölösleges és szükségtelen viseleti kötelezettség. Elő volt írva, hogy a csendőrök nehéz köpenyüket koszoruba fűzve, a vállukon czipeljek, a mi akadályozta a mozgásban s a mellett farsztó is volt. Ezenkívül egy táskát kellett hordaniok, a melyben egész könyvtár és egyéb felszerelés szorongott. A honvédelmi miniszter most rendeletet adott ki, mely megszünteti ezeket a fölösleges megterheléseket.

— **A Dráva halottja.** Reisz Gyula vasúti táviró tiszt fürödni ment a nyílt Drávába a Leszámitoló bank raktárai mellett. A Dráva sebes árja elkapta Reisz Gyulát, ki hasztalan kiabált társainak segítségért, kik vele együtt fürödtek. Reisz belefutott a Drávába, mely évenként megköveteli a magáldozatait. Holttestét még nem találták meg.

— **Harcz a sánczban.** A bástya utca 100 számú házban *Rácz Jánosné* szül. *Fecske Juliána* össze vezett *Rózsa Lajos* és neje *Kiss Erzsé* lakótársaival. *Rózsa* a leglealacsonyabb kifejezésekkel illette *Rácznét*, *Ráczné* hogy kérdőre vonja *Rózsnét*, a sértésért amint a szobába lépett, *Rózsa* őt egy zsebkéssel bal mellén megszúrta, két szurási sebejtvény a szegény szoptatós asszonyon. — *Rózsa* mibe sem véve a 2 szurást, anyjával *Fecske György* nével léczdarabokkal felfegyverezve, valóságos ostromot intéztek, *Rózsa* és felesége ellen, alaposan össze vevén egymást. Az arra jövő *Balázs György* és *Kovács György* választották szét a dulakodókat, kik *Dr. Raksányi* kórházi főorvoshoz mentek sebeiket bekötöztetni. — egymás megbüntetését, a mai divat szerint nem kívánják.

— **Zrinyi estély az „Olvasó-egyletben“** A „Szigetvári Olvasó-Egylet“ 1901. évi szeptember hó 6-án este a kerthelyiség kivilágítása mellett és tánczezal egybekötött *Zrinyi estélyt* rendez. Kezdeté a séta zenének fél 9 órakor. Belépő-díj: személynként tagok és családtagjainak 1 kor. nemtagoknak 2 korona.

— **Roszlelkű anya.** Mint a Somogyi újság írja. *B.-Szt. Györgyön* Löv vendéglősnél volt szolgálatban egy eselédleány, kinek egy 2 éves kis leánya volt, kit csekély béréből szintén tartani volt kénytelen. Löv ezen eselédet elbocsátotta, ki ezután *Marzaliba* kereset magának szolgálatot. Alig, hogy eljávott a leány régi helyéről, a Zala folyó *B.-Szt.-György* irányában, augusztus hó 20. egy kis leány gyermek hulláját hozta föl a vízszínerre, — a hullában a *b.-szt. Györgyi* elüljáróság az elköltözött eseléd 2 éves leánykájára ismert reá. A kis leány testére több darabb kő és téglá volt erős madzaggal rákötve, mit a szivtelen anya nyilván azért tett, hogy a gyermeke holtteste a víz felszínére ne kerülhesen. A *b.-szt. Györgyi* elüljáróság jelentést tett a *marzali* főszolgabírói hivatalnál az esetről, mire a csendőrség *Marzaliban* az elvetemült *roszlelkű* anyát letartoztatta, ki is beismerő vallomást tevén, most a kaposvári kir. törvényszék börtönében várja gaztetének méltó jutalmát.

— **Betyárok a görögali csárdában.** A tőlünk nem messze fekvő görögali csárdában kedden este betyárok jártak. Este 8 óra felé lehetett az idő, midőn három ismeretlen pásztor féle ember állított be *Mesits József* koresmároshoz. Ott letelepedvén egy liter bort kértek. A koresmáros beszédbe elegyedett a vendégeivel, kik dohánycsempészeknek vallották magukat. A koresmáros kérde tőlük, hogy nem-e szegény legények? Mire azt válaszolták, hogy most már nincsenek zsványok. A koresmáros időközben kiment az udvarra, hogy a lánczon lévő házörző ebet eleressze, ezután vissza tért a kutya pedig kísérte. Amint belépett a szobába, az egyik betyár azt mondja: „Ez madár“ Nem madár ennek a kutyának a neve válaszolta a koresmáros. Erre az egyik 40 év körüli betyár felkelt az asztaltól, s a koresmáros felé tartva azt mondá: „Koresmáros ur én megfizetek magának“ Ezzel a zsebéből egy 6 lövetű 9 m/m forgó pisztolyt vett elő, s a koresmáros mellének szegezte. A koresmáros bátor ember lévén, fölkapott egy széket s leszoritá a támadó kezét, mire az elsütötte a revolvert, a golyó a koresmáros czombjába furódott. Erre dulakodni kezdtek, a koresmáros a kezénél fogva kihuzta a zsványt az udvarra, s a földre teperte, a segítség kiáltásokra elő jött a koresmárosné, de szerencsétlenségére, mert őt is megfőrt is a másik 2 betyár baltával megvagdalta. A betyároktól a koresmáros a revolvert elvette, de meglepetésében nem használta, csak akkor lőtt utánuk, midőn már a futó betyárok ellillantak. A szerencsétlenül járt *Mesit* és nejét a Szigetvárról még az éjjel kihozott dr. *Hoffmann Jakab* orvos részesítette az első segélyben. Ezen rejtélyes ügyben *Hegyessy János* főszolgabíró személyesen vezeti a nyomozást. A nyomozás sikeres megejtése végett a csendőrséget összpontosították.

— **Meglesz a polgári iskola II-od osztálya is.** A szigetvári polgárság kérelmének helyt adva *Wlassics Gyula* kultusz miniszter a II-od osztály megnyitását is engedélyezte már ezen tanévre. Tehát egyszerre 2 osztállyal nyílik meg az iskolánk.

CSARNOK.

A kis mérnőkné.

Apró mese.

Végtelenül kedves házikisassony fogadja a vendégeket. Egymásután érkeznek, úgy, hogy még jóval a szürkület előtt együtt van a társaság.

A szalonban megütik a zongorát, a leányok a játszó körül csoportosulnak, az az asszonyok pedig körülvesznek egy öröké vidám asszonykát, kinek ajkairól oly észvesztően cseng-bong a szó. A férfiak társasága megoszlik, jut belőlük a házigazda dohányzószobájának, hol kitünő bor a marasztaló; jut a leányok társaságának is, hol a szemek lánczolják le az ifju embert, sőt még az asszonyok közzé is befurakodik egyik-másik mende-mondákért rajongó ifju hol most még hangosabb lesz a szó.

— Tudjátok, bámulom bennük a bátorságot, hogy annyi kudarc után is újra és újra talpra állanak. Pedig mennyi szegény van egy ilyen kudarcban s minő jó esik kaczagni a vakmerők visszavonulásán! Ő előttük azonban gyakran dicsőség számban megy a meghátrálás is . . . még henczegni is tudnak vele . . . Én azonban hamar végzek velük.

— No . . . no! . . . hangzik valahonnan a sarokból.

— És maguk nem hiszik? Hahaha . . . hahaha — s hátra dölve a pamlagon gerlemódra kaczagott a bohém asszonyka — . . . Igazán nem hiszik. . .? no tudják engem még nem zavart meg senki nyugalmamban, de én már nagyon sokat.

— Tudjuk . . . Tudjuk . . . bolingtattak az asszonyok.

— Ugy-e édeseim . . .? Ja! nagyon sokat felültettem én már . . . nagyon sok rajongó fiatal urat tettem csulfá.

A fiatal emberekből feltámadt a büszkeség s ellent merészelték mondani a szép asszonynak.

— S azt hiszi nagyságos asszonyom, hogy azok nem játszották ki önt még soha?

— Biztos vagyok benne. Engem nem egy könnyen lehet becsapni . . . hanem én hamar lépve viszem embereimet . . . már leánykoromban becsaptam egy fiatal mérnököt . . .

— No! igen az urát . . . az urát . . . , vágja oda egy malicziózus hang.

Az asszony kösszenéztek. A kis mérnöknek ajkára harapott. Csend lett.

Szerencsére a házikisasszony ozsonához szölitotta a társaságot.

Zombory Dezső.

Gabona-piacz.

Fuchs A. fia czég jelentése.

Árak a legujabb jelzés szerint 50 kgrm ként értendők.

— Szigetvár, 1901 augusztus 30 pénteken —

— Uj gabona, —	
Buza — — K.	6. 80 7 —
Rozs — — „	5. 80 6 —
Árpa — — „	5. 80 6 —
Zab — — „	5. 50 5 70
Tengeri — — „	5. 80 6 —
Bükköny — — „	5. 50 6 —
Hajdina — — „	7 — — —

Bárvárh Gyula Kozáry Ede
felelős szerkesztő. laptulajdonos és kiadó.

Dr. TOLNAI VILMOS szanatoriuma és vizgyógyintézete.

**PÉCSETT, a sétatéren,
egész éven át nyitva.**

Az intézetben Priessnitz és Kneipp rendszer szerint minden a vizgyógymóddhoz tartozó eljárás végeztetik. Alkalmazásba jönnek még vaslápsó, fenyő, halleini anyalugsókén- szénsavas- villanyos és elkülönített gőzfürdők. stb.

Az intézet az orvosi tudomány egy újabb vívmányával, a villanyos fényfürdővel is fel van szerelve, mely rheuma, ischias és elhízás ellen kitünő hatása.

A légzőszervek hurutos bántalmai számára a beléző osztály szolgál só törpefenyő és lingsulfit belézésre berendezve.

Idegenszobák pensióval és anélkül.

Gondos orvosi felügyelet. Méréseiket árak

Prospektus kívánatra bérmentve

„Mahdi“

a legfinomabb
szivarkahüvely

kapható 3 fajban

Kozáry Edénél

Szigetvárott.

A tisztelt szülők becses tudomására hozzuk, hogy a szigetvári polg. fiúiskolában a tanulók a latin nyelvet is tanulhatják havi 4 K. díj mellett. A tanulók beírását pedig nem az iskolában—mint hirdetve volt — hanem a városháza tanácstermében eszközöljük.

Az igazgatóság.

Két fiut elfogad

teljes ellátásra

egy intelligensebb család.

Bővebb felvilágosítást ad a

kiadóhivatal.

Bárvárh Károly
óras
Szigetvárott.

Mindennemű órák olcsón eladatnak és javíttatnak egy évi jótállás mellett.

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**

Kozáry Ede

SZIGETVÁR, Zrínyi-tér 46.

a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala.

Könyv- és papirkereskedésében kaphatók:

Polgári és községi iskolai tankönyvek

író rajzszerkek és kellékek, könyvtáskák,

nagy választékban jutányos áron.

Nagy választék legújabb képes levelező-lapokból.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból.

 Könyvnyomda. ○ ○ ○ ○ ○

○ ○ ○ ○ ○ **Könyvkötészet.**

Nagyraktár szivarka hüvelyekből.